

$$\begin{array}{c}
 970 \\
 + \\
 970 \\
 = \\
 1940
 \end{array}$$

רק לפני שנה וחצי, בראיון ל-G, הכריז גל הבר, מנכ"ל פלוס 500 ואחד מיזמי החברה, שמכירת החברה נראית בלתי סבירה, ויותר סביר "שאנחנו נציע הצעה לחברה אחרת". כעת, לאחר הסתבכות עם הרגולטור הבריטי וצניחת ערך המניה, היא עומדת להימכר לפלייטק. מה קרה שם? ניתוח G ← שלומית לון

אתלטיקו מדריד. באפריל השנה פלוס 500 הוכתרה ל"חברת האינטרנט הרווחית בישראל". חודש לאחר מכן, באמצע מאי, כאשר לקוחות גילו חשבונות מוקפאים, היא נאלצה להודיע בסדרה של הודעות, שהיא בעצם בבעיה מול הרגולטור הרלבנטי (ה-FCA הבריטי) זה מספר חודשים, שאינה עומדת בכללים נגד הלבנת הון, ושייקח זמן עד שהעניין יוסדר. אחד מלקוחות החברה, שגילה כי חשבונו הוקפא, פנה ל"גלובס" וכתב כך במייל מודאג: "פנתי מספר פעמים לחברה בשאלות הבהרה, וקיבלתי תשובה זהה שמדובר במספר ימים, אבל הבעיה לא נפתרת".

רק לפני שנה וחצי, בראיון ל-G, הכריז גל הבר, מנכ"ל פלוס 500 ואחד מיזמי החברה, ש"הדבר הראשון שעשינו (בכינון החברה) היה ללכת לרגולטור הכי מחמיר, הרגולטור הבריטי... זה ייתן

תעשייה המתוחכמת של מסחר פיננסי מקוון לטוגיו מרימים בימים אלה יותר מגבה אחת נוכח מכירתה הצפויה של פלוס 500 לפלייטק של טרי שגיא. "זו שאלה טובה למה הם מוכרים בזול כל-כך חברה שהייתה שווה כמעט מיליארד וחצי דולר, כמה חודשים אחורה", אומר גורם בתעשייה, שסבור כי "זה בהחלט לא סיפור הצלחה, למכור בכ-700 מיליון דולר חברה כזאת". ועדיין, שאלת המחיר, פיקנטית ככל שתהיה, היא רק השאלה האחרונה בשורת השאלות המלווה את הסיפור של פלוס 500. "בתחום שלנו", אומרים בתעשייה, "פלוס 500 נחשבה לכמעט ליגה בפני עצמה; התוצאות הגבוהות, הזינוק המטאורי במחיר המניה". בתחילת השנה נתנה החברה ביטוי פומבי לרעיון שהיא נמצאת גבוה בליגה, והפכה ברוב טקס לנותנת החסות של מועדון הכדורגל הספרדי

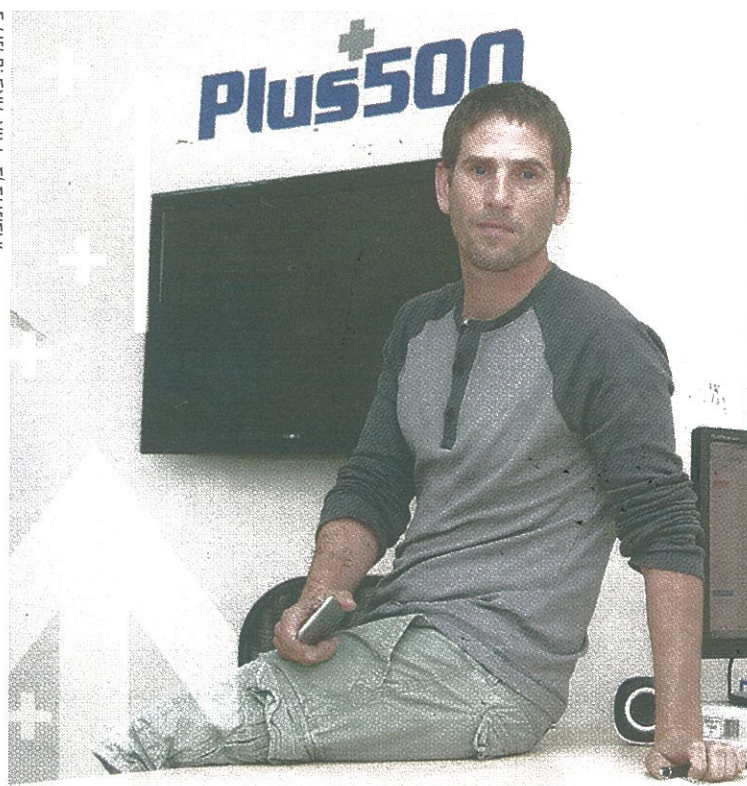

"נשאלת השאלה
מתי נודע להם
על המצב ומתי
הם העריכו
שהסיכון הוא
כזה שצריך
להוציא אותו
החוצה" אומר
עורך דין המכיר
היטב את פלוס
500, "ואיך מרגיש
משקיע שקנה
מניה ב־10 במאי
ובתוך שבוע
השקעתו
נחתכה ב־70%"

Plus500

- Push Mobiles
- IPO
- Pick up the ki
- Do plus 500
- Finance Trade
- lunch

אלון גונן, ממייסדי פלוס 500. החברה נחתכה בתחילה בכ-70% מן השיא

«המהלך דווקא מביע אמון בחברה ואמור לחזק אותה», מגיבים גורמים המקורבים לפלוס 500. «אם העסקה תושלם והכול יוסדר, הם [היזמים] ירכשו מניות של פלייטק כצעד של אמון בחברה הממוזגת»

«יש המון מתחרים בתחום הזה», אומר גורם בתעשייה, «והרגולציה אולי פוגעת בתחרות אבל יוצרת סדר. אבל אם יש מישהו ש'עוקף בתור', ברור שמי שלא עקף נפגע מסחרית; וברור שיש לו אינטרס לתקן»

הבריטי לא ממש עלה בעצמו על הבעיה, אלא היו מי ש'סייעו לו'. אף אחד מהגורמים בתעשייה ששוחחו בעניין עם G אינו מכיר שום "הלשנה" כזאת מצד החברה שלו, אבל גם אף אחד לא יודע לפסול את האפשרות על הסף. "יש המון מתחרים בתחום הזה", אומר אחד מהם, "והרגולציה אולי פוגעת בתחרות אבל יוצרת סדר. אבל אם יש מישהו ש'עוקף בתור', ומגיע ליותר לקוחות, ברור שמי שלא עקף נפגע מסחרית; וברור שיש לו אינטרס לתקן את הפגיעה הזאת באמצעות הסבת תשומת לבו של הרגולטור».

"פלייטק עוקבת זמן רב"

רגע לפני שממשיכים לצלול. פלוס 500 מתמחה במסחר מקוון של חוזי הפרשים (CFD) על ניירות ערך ועל סחורות. כלומר, הלקוחות אינם קונים את נייר הערך, את המטבע או את הסחורה עצמה, אלא חווה על הפער הצפוי בין שער הקנייה לשער המכירה של הנכס. זהו מכשיר השקעה מתוחכם, ובבריטניה הוא נפוץ ביותר.

שלושה מיזמי החברה - גל הבר, אלון גונן ואלעד בן-יצחק - עשו אקזיט משותף בעבר, כאשר מכרו ב-8 מיליון דולרים את אינטרלוגיק שהקימו ב-2004. את פלוס 500 יסרו השלושה ב-2007, והיא החלה לפעול ב-2009, בהתחלה בשווקים "פחות תחרותיים" כפי שהגדיר זאת הבר, ולאחר מכן בבריטניה, וכיום היא מחזיקה, לצד החברה הבת הבריטית, חברות בנות באוסטרליה ובקפריסין.

החברה הונפקה לראשונה בלונדון, בבורסת AIM (ראו מסגרת בעמוד הבא), ביולי 2013 לפי מחיר של 1.15 פאונדים למניה. המייסדים מכרו אז מניות בהיקף של 50 מיליון דולרים, ולאחר שמניית החברה זינקה ביצעו המייסדים הצעת מכר בפברואר בשנה שעברה, ומכרו מניות במחיר 5 פאונדים למניה, מה שהניב להם יותר מ-200 מיליון דולרים. כך שהידידות הנוכחיות במחיר המניה משפיעות על כיסיהם של המייסדים, אבל הרבה פחות.

ב-18 במאי השנה הודיעה פלוס 500 את ההודעה הראשונה, כי התגלו ליקויים ברישומים וכי החליטה לבחון את תהליכי הקליטה של לקוחות חדשים. היא גם הוסיפה שמדובר בעיקר בליקויי תיעוד, ולא בחשש להלבנת הון. כמה ימים לאחר

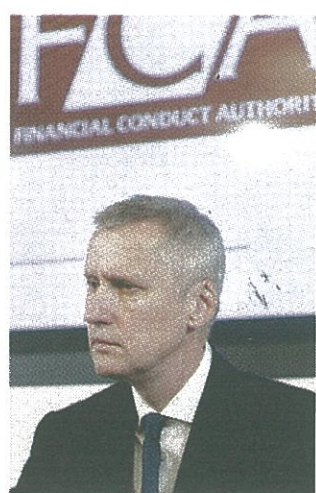
ברור שלא לכך כיוונה פלוס 500, שיזמיה החיפאיים רואים בעצמם אידאליסטים ופטרויוטים, והטענה היא רק שהחברה לא עמדה בדרישות לאימות ולוודיאו והיות המשתמשים. "יש הרבה פרשנויות לכללים, ואולי הם פירשו אותם אחרת מהרגולטור שבדק אותם", אומר גורם בתעשייה.

אבל מהצד השני מצביעים בתעשייה על כך שאפשר היה להתאמץ יותר, למשל להשתמש בתוכנות שיודעות לשאוב נתונים גם ממסמך חסר, וכמובן, אם זה לא עוזר, לדרוש מהלקוח צילום חוזר. יש לזה מחיר. "כשמבקשים לשלוח מחדש", אומר גורם בתעשייה, "מאבדים שיעור מסוים של שחקנים שלא ישלחו, והמשמעות היא פחות לקוחות ואובדן של לא מעט כסף. אבל אין ברירה, צריכים לפעול לפי הכללים". שחקן ותיק בתחום מוסיף: "זה חלק טכני, שבעסק כמו שלנו לא צריך בכלל לשמוע עליו; המקצועיות היא להיות מסוגל להעביר כמה שיותר שחקנים בצורה לגיטימית, מבלי שבכלל מתעורר ספק כלשהו בעניין".

גורם אחר בתחום אומר שבעיית המסמכים הייתה רק חלק מהעניין, ושדעתו של הרגולטור גם לא הייתה נוחה מהמשך ההתקשרות עם הלקוחות. "יש ציפייה מהמפעילים לנהל את ההתקשרות מול הלקוח לכל אורך חיי אותה התקשרות, וכל הזמן לברוק אותה. אם אדם, למשל, ציין בשאלון הראשוני שהוא מתכוון לסחור פעם בשבוע, אבל מתחיל לסחור בכל יום, צריך להעלות את השאלה. יכול להיות שהוא גילה כי טוב והתלהב, אבל חובת המפעיל לברוק".

"הם היו מאוד ממוקדים בניסיון לקוחות ובטכנולוגיה של פלטפורמות המסחר", מנתח את פלוס 500 גורם המקורב לעסקה עם פלייטק, "ופחות ידעו איך לטפל בניהול הלקוח". יש לזכור, הוא אומר, כי אחד היתרונות שבירדלו את פלוס 500 מהמתחרים בתחום היה שביכות הטכנולוגיה, כוח האדם שלה היה קטן יותר ועלויות התפעול נמוכות יותר.

"אני מניח שהיא יכולה לסדר לבדה את העניינים מול הרגולטור", אומר גורם המכיר את החברה, "אבל בהחלט יכול להיות שהעלויות יגדלו, מספר הלקוחות שאפשר לטפל בהם יקטן, וכתוצאה מזה הביצועים יהיו פחות מרשימים". קולות נוספים שנשמעים הם כי הרגולטור

מרטין ויטלי, ראש ה-FCA. חותמת האמינות הפכה לפגיעה תדמיתית קשה

לנו חותמת של אמינות". אלא שנראה כי הרגולטור היה קצת יותר מחמיר ממה שציפו, וחותרת האמינות הפכה לפגיעה תדמיתית קשה. באותו ראיון, אגב, גם הצהיר הבר כי מכירת החברה נראית בלתי סבירה, ויותר סביר "שאנחנו נציע הצעה לחברה אחרת".

השלב הבא לאחר ההודעות לבורסה, שנאלצה החברה להוציא, היה צלילה של המניה האטרקטיבית בכמעט 70%, משיא של 7.7 פאונדים לפחות מ-3 פאונדים (מאז, בעקבות ההצעה לרכישתה, עלתה המניה לסביבות 3.7 פאונדים). מתקפה תקשורתית קשה; ו"כאשר הם כבר היו על הברכיים", כפי שמתאר גורם בתעשייה, "הופיע המושיע מר טדי שגיא ועשה מה שנקרא אצלו בברנז'ה 'דיל קרוקדיל', וקנה אותם במחיר מאוד זול (לפי שווי של 460 מיליון פאונד)".

בשלב זה נבהיר כי נכון לעכשיו פלייטק שבשליטת שגיא רק סיכמה על רכישה עם היוזמים, ויש עוד כמה מוקשים בדרך. נגיע לכך בהמשך, אבל עוד קודם לכך השאלות שעולות בנוגע לפלוס 500 הן רבות. הגדולה שבהן היא מדוע מוכנים היוזמים, שכבר עשו מימושים נאים במורד הדרך, למכור יחסית בזול? האם נואשו מהחברה, האם "נשברו פסיכולוגית" כפי שמעריך גורם בתעשייה, או מפני שהמשבר היה "גדול עליהם" מכדי לפתור אותו לבד. או, כפי שאומרים בסביבות הקונה המרוצה פלייטק, "פלייטק שאלה את עצמה אם הם יכולים לפתור בעצמם את הטלטלה ואת המשבר, והגיעה למסקנה שלבר לא יוכלו, אבל פלייטק בהחלט כן יכולה לפתור להם את המשבר".

גורמים המקורבים לפלוס 500 מתקוממים בתגובה על ההנחה שהיזמים נואשו מהחברה ואומרים שההפך הוא הנכון: "המהלך דווקא מביע אמון בחברה ואמור לחזק אותה. ואם העסקה תושלם והכול יוסדר, הם [היזמים] ירכשו מניות של פלייטק כצעד של אמון בחברה הממוזגת".

שאלה נוספת היא מדוע בעצם הסתכנו מול הרגולטור, ומדוע דיווחו רק באמצע מאי על הברוק שמונה לחברה על-ידי, או בניסוחו של עורך דין המכיר היטב את החברה, "נשאלת השאלה מתי נודע להם על המצב ומתי הם העריכו שהסיכון הוא כזה שצריך להוציא אותו החוצה, ואיך מרגיש משקיע שקנה מניה ב-10 במאי (בעת שהייתה בשיאה) ובתוך שבוע השקעתו נחתכה ב-70%, והאם יש בסיס לתביעה מצד המשקיע הזה".

"הסנטימנט הטבעי הוא לא להציף בעיות, ולקוות שהן ייפתרו, אבל מול זה יש חובה למשקיעים", הוא מוסיף. "האם הייתה פה הערכה שגויה? ייתכן, אבל אי-אפשר להתווכח עם התוצאה הסופית שמחיר המניה התרסק".

מי מכיר את הלקוח

מה בעצם קרה לפלוס 500? כדי להבין זאת צריך להקדים ולהסביר שבעולם של תנועות כספים מקוונות מסוגים שונים, קיימת חובה לדעת מניין הגיע הכסף ולאן הוא הולך, לא רק מסיבות של חשש

להלבנת הון אלא מהרבה מאוד סיבות אחרות, כגון כספי פשיעה וטרור וכדומה. לכן חייב מפעיל של פלטפורמה שעליה עוברים כספים, "להכיר את הלקוח", כלל הקרוי KYC (Know Your Customer). אחד השלבים הראשונים הוא לקבל מלקוח, שרוצה להתחיל לסחור, צילום של תעודת זהות או של דרכון. הרגולטור האנגלי מצא שחלק מהצילומים לא היו מספיק קריאים וניתנים לזיהוי. מן הסתם קיים חשש שכאשר תופעה כזאת היא נרחבת, והמידע עליה נפוץ, אנשים שחפצים בעמילות סביב זהותם ישמחו לרכוב על הפלטפורמה.

איש אחד נכנס לבורסה

למה רבות מההנפקות הישראליות בלונדון הופכות לבדיחות עצובות?

הבורסה הראשית של לונדון, ובעיקר המשנית, ה־AIM, פופולריות בקרב חברות ישראליות, אלא שניסיון השנים האחרונות מצביע על כך שנראה כי רבות מהן יודעות בעיקר איך להנפיק, ופחות איך לשמור על ערך. "בכל פעם שבה היינו מגיעים ללונדון ומדברים על חברות ישראליות", אומר פעיל בתחום ההנפקות, "בגיר הייתה דוגמה לא טובה ופלוס 500 הייתה דוגמה טובה. ב־2013-2014 היה מומנטום ממש טוב לחברות ישראליות, אבל השילוב של בגיר ופלוס 500 לא מועיל לזה עכשיו".

יש כמובן חברות מצוינות, פלייטק היא דוגמה לאחת כזאת ש"עלתה" מה־AIM לבורסה הראשית, ויש אחרות - כגון עמיעד, טליט תקשורת ו־XL מדיה - שפועלות יפה. אבל חברות ישראליות רבות הצליחו לא רק לרדת בשווי אלא אפילו למוחק כמעט את כל הערך שהיה להן, בהן בייטמן הנדסה מבית בני שטיינמן, שהגיעה לערכים נמוכים עד שנמחקה, אמבלייו של אלי רייפמן, וכאלה שסתם מדשדשות שנים כמו ליוורמור של נעם לניר, Peertv ועוד רבות אחרות.

חשוב להדגיש כי פלוס 500 אינה נכללת ברשימת החברות שמחקו ערך למשקיעיהן. לפחות בתמונת המצב הנוכחית, המניה, גם בשפל שאליו הגיעה, גבוהה ביותר מפי שניים מאשר מחיר המניה בהנפקה; אם כי עשויה להיות לכך השפעה רעה על המשכבה לחברות ישראליות שם.

"אין ספק שאם שחקן מוביל שנחשב לנקי כמו פלוס 500 נקלע לבעיות", אומר עו"ד מיקי ברנע, שותף מנהל בברנע ושות', המתמחה בין היתר בהנפקות בלונדון, "זה יקשה על חברות ישראליות אחרות מהתעשייה להיכנס לבורסה, וזו הבורסה הכי ידידותית לתעשייה הזאת".

עו"ד אמירה ברדיצ'ב, האחראית על שוק ההון במחלקה המסחרית בשגרירות בריטניה, יודעת לספר כי ב־2014 ישראל סיפקה את המספר הרב ביותר של הנפקות של חברות לא אנגליות לבורסת לונדון (הראשית והמשנית), וגם כעת יש מספר גדול של חברות הנמצאות בשלבי הנפקה. "הסיבות לכך", היא מסבירה, "הן בשל האפשרות לגייס יחסית בקלות את ההון הנדרש ואת הנוחות של חמש שעות טיסה המובילות אותך למרכז פיננסי גלובלי ולפגישה עם משקיעים רלבנטיים".

אם כך, אז איפה הקאץ? למה חוויים כל־כך הרבה מפחי נפש, בעיקר בבורסה המשנית? "צריך להבין מהי ה־AIM", אומר עו"ד נמרוד רוזנבלום, שותף במשרד אפשטיין, רוזנבלום, מעוז (ERM). "מטבעה של ה־AIM, שהיא פלטפורמה לחברות לא בטוחות, שהסיכון שלהן יותר גדול. מצד שני הרגולציה שם מאוד קלה יחסית. אני לא בטוח שמבחינת המשקיעים מדובר במשהו לא טוב. זו יותר סטיגמה מאשר מציאות, אפשר להרוויח. אבל מבחינת החברות, כיוון שרוב החברות הישראליות הנסחרות ב־AIM הן קטנות יותר, יש ציפייה של המנהלים שתהיה סחירות מטרופת, וזה לא המצב. אם אין איזה אירוע מיוחד בחיי החברה, הסחירות אינה גבוהה, ויש על החברות לחץ גדול לייצר פעילות כדי לעלות לרדאר. מי שחושב להירשם ל־AIM כדי לייצר מסחר גדול במניות, צריך לחשוב פעמיים. זה מתאים יותר למי שמנצל את הגיוס ואת עמדת החברה היבבורית כדי לצמוח בפעילות אמיתית.

"זה נכון לגבי כל בורסה, אבל בבורסה של דגים קטנים זוכים לפחות חשיפה. ואז חברה שגייסה 30 מיליון ליש"ט - לו הייתה מגייסת אותה ממשקיעים פרטיים, איש לא היה יודע שהתוצאות העסקיות שלה עומדות במקום או צומחות לאט. אבל ברגע שהיא נסחרת, לעמוד הראשון בפייננשל טיימס אין לה הרבה סיכוי להגיע, אבל העיתונות הכלכלית בישראל רואה ששום דבר לא זו ומחזיקה לחברה סטופר ומבשרת ששום דבר לא קורה, והמניה, שירדה לאחר ההנפקה, נשארת למטה".

"ב־AIM", מוסיף עו"ד מני גורמן, שותף בכיר במשרד שטיינמן, הרינג, גורמן ושות', "נתקלנו בשנים האחרונות בהרבה חברות שהתעסקו בניו־מדיה ובפני־טק (טכנולוגיות של שירותים פיננסיים), כך שנוצרו קהילה גדולה וידע בנושא הזה, וכתוצאה מזה חברות יכלו לקבל שם שוויו יותר גבוה. זה מהווה מניע חזק ללכת לשם.

"הבעיה היא שזו בורסה לא פשוטה מבחינת האפטר־מרקט שלה. היא בורסה שאופי המשקיעים שלה הוא כזה, שהם משקיעים לטווח ארוך. כך שעל הגיוס הקל אתה משלם בכך שלא תוכל ליהנות ממה שנתנות בורסות גדולות בעולם, כגון מסחר אוטומטי, ועליות שהן תוצאה ממסחר במדדים ובתעודות סל, ולכן אין נזילות וסחירות.

"ולכן בשלב הראשון, הסיכוי לבוא ולראות עליות במחירים נמוך מאוד, וצריך סבלנות ועבודה קשה לאורך הזמן. הבעיה היא שהרבה חברות משקיעות את כל המאמץ ב־IPO, מוכרות את כל החלומות והתקוות, ולא נשאר להן שום דבר לספר אחר כך".

צילומים: יוסי כהן, אייל פרידמן

סדי שיגיא, סיכויי מימוש העסקה עלו

««« **"בעולם האונליין", אומר אדם מהתעשייה, "כשלקוח לא יכול למשוך כסף מהחשבון שלו בחברה מסוימת, נדלקים כל האורות האדומים כי המשמעות בדרך כלל היא חדלות פירעון. לכן החברה יצאה והודיעה מה קרה, והזכירה לכולם שהיא חילקה דיבידנד ושמצבה הכספי איתן"**

««« **"המתנגדים צריכים לשקול טוב־טוב מה יקרה אם העסקה תיפול", אומר אדם המצוי בסביבות העסקה עם פלייטק. עלולה להיות לזה השפעה גדולה על מחיר המניה, ולא בטוח שבכוח האדם המצומצם של פלוס 500, שלא הוכיח את עצמו בינתיים, יוכלו לפתור את המשבר הרגולטורי"**

בעיה להעביר אליהם את הבעלות על הרישיון של אפסילון, חברה בריטית קטנה בתחום. ובכל מקרה, מסבירים שם, אחד התנאים לעסקת רכישה פלוס 500 הוא אישור העברת הרישיון. תנאי נוסף לאישורה הוא שבעלי המניות של שתי החברות יאשרו את העסקה.

מצד פלייטק לא צפויה בעיה באישור, אולם דווקא בתוך פלוס 500 מתעוררת אופוזיציה. בעל המניות הגדול ביותר כעת הוא חברת ההשקעות הבריטית Odey Asset Management, אשר ממש לאחר פרוץ המשבר דווקא הגדילה את השקעתה, והיא מחזיקה כמעט 20% בחברה.

שם הודיעו כי החברה מתכוונת להתנגד לעסקה. "זה דבר לגיטימי שקרן השקעות שמשקיעה בחברה", אומר אדם המצוי בסביבות העסקה, "תביע את דעתה, ואפילו הייתה ציפייה שינסו להעלות את המחיר בכך שישדרו לשוק שהם מתנגדים לעסקה. אבל הם צריכים לשקול טוב־טוב מה יקרה אם העסקה תיפול - עלולה להיות לזה השפעה גדולה על מחיר המניה, ולא בטוח שבכוח האדם המצומצם של פלוס 500, שלא הוכיח את עצמו בינתיים, יוכלו לפתור את המשבר הרגולטורי. באותה מידה הם יכולים להשקיע בפלייטק ולהיגות דרכה מפירות המיזוג".

תנאי נוסף הוא התחייבות של יומי פלוס 500 להישאר בחברה לפחות שנה לאחר המכירה. נכון שבהיעדר בעלות על מניות, יאבד האינטרס שלהם כמשקיעים לפעול במרץ לצמיחת החברה, אבל בסביבות פלייטק משוכנעים ש"יש להם גאווה גדולה כמה שהשיגו עם החברה, ושהם לא ירצו לראות את התינוק שנשפך עם המים".

ב־17 ביולי, תתכנס אסיפת בעלי המניות של פלוס 500, שבה תעלה העסקה להצבעה. בפלייטק לא שוקטים על השמרים והחברה כבר הודיעה בסוף השבוע שעבר כי היא יוצאת במהלך של הנפקה מהירה לגיוס כ־260 מיליון ליש"ט, שיוקדשו לצורך מימון עסקת פלוס 500.

שעות ספורות לאחר מכן הודיעה פלייטק כי רכשה 9.36% ממניות פלוס 500, וכיוון שמדובר בעסקת מיזוג דרושים רק 50% מבעלי המניות כדי לאשרה. מכאן שסיכויי מימוש העסקה עלו. המשך יבוא. ●

shlomitan@globes.co.il

מכן, ב־22 במאי, היא הודיעה שהיא "מגיבה על הספקולציות האחרונות בנוגע למצב הדיאלוג בינה לבין FCA", וכאן כבר הודתה כי מדובר בכריקות הקשורות להלבנת הון.

ההודעות השונות חשפו כי מדובר בתהליך ארוך של בירורים מול הרגולטור, וכי על החברה להעביר מחדש גם את הלקוחות הקיימים בבריטניה (כ־17 אלף) תהליך של אישור, ועד אז לא יוכלו לפעול בחשבונות, וכמובן החברה בבריטניה אינה יכולה לקלוט כעת לקוחות חדשים. בחברות הבנות האחרות הפעילות נמשכת כרגיל. מאז הופשרו לפעילות חלק מהחשבונות, והחברה דיווחה כי רוב הלקוחות נשארו נאמנים, ורק פחות מ־500 עזבו.

בינתיים המשבר סביבה געש. "בעולם האונליין", אומר אדם מהתעשייה, "כשלקוח לא יכול למשוך כסף מהחשבון שלו בחברה מסוימת, נדלקים כל האורות האדומים כי המשמעות בדרך כלל היא חדלות פירעון. לכן החברה יצאה והודיעה מה קרה, והזכירה לכולם שהיא חילקה דיבידנד ושמצבה הכספי איתן. אבל זה מעורר שאלה גדולה - ממתן ידעו על הבעיה?".

כאן נכנסת לתמונה הרוכשת הפוטנציאלית פלייטק, חברה ציבורית הנסחרת בבורסה הראשית בלונדון, בעלת שווי נאה של קרוב ל־4 מיליארד דולרים. אם פלוס 500 מתחילים רק לשחות במים הסוערים של הרגולציה, פלייטק, שהוקמה ב־1999 כחברת טכנולוגיה ושירותים עבור חברות הימורי ספורט והימורים בכלל, התרחבה לגיימינג, למשחקי פנאי, וממש לאחרונה גם למה שקרוי פורקס - הספיקה לחצות כבר אוקיינוסים של רגולטורים במאה מדינות שונות שבהן היא פעילה. "פלייטק עוקבת אחרי פלוס 500 והיזמים זמן רב", אומרים מקורבים לעסקה, "היא מאוד התרשמה מהצמיחה הגדולה בפעילות העסקית ומיכולת היזמים, שאותם הכירה עוד מתחום הגיימינג. יחד עם זאת, היא גם עקבה בדריכות אחרי הודעות החברה והירידה במחיר המניה, וראתה לפניה הורמנות עסקית גדולה לבצע רכישה במחיר טוב".

הצבעה ב־17 ביולי

הצעתה של פלייטק נוקבת ב־4 ליש"ט למניה, קצת יותר גבוה ממחיר השוק כרגע, וגם גבוה ממחיר ההנפקה בשעתה, אבל כמובן נמוך בהרבה ממה שהגיעה אליו החברה בשיאה. פלייטק מאמינה כי תוכל להגיע להסדרים עם הרגולטור, ושואבת את האופטימיות, בין היתר, מכך שלא נתקלו בכל